

והברכות לא שורות על החשבון
הזה, עד שקשר אותו משה
בmeshon שלמעלה, שכתיב אליה
פקודי המשון משון העדרת אשר
פקד על פי משה.adam לא נעשה
חכובן על ידי משה, אין
יכולים לעשות חשבון, שכתוב

אשר פקד על פי משה.
פתח ואמר, (מלכים א יז) ויהי דבר יי' אל אליהו
ה' אל אליהו (אליהו) אמר קום לך
צרכטה וגוי הנה צויתי שם אשא
אלמנה לכלכלך. וכי אם היה צינה
אותה הקדוש ברוך הוא? אלא
טרם שתבא לעולם צינה הקדוש
ברוך הוא בגורתו למעלת על
העורבים להביא מzon לאליהו

ולאותהasha לחת לו מzon.
מה כתוב? ותאמר מי ה' אליהיך
אם יש לי מעוג כי אם מלא כף
קמח בפוד ומעט שמן בצפתה
וגו'. והרי באן מדה הימה באוטו
קמח, שהרי היה בו מלא כף קמח
בפוד. כף היא מדה שלו. ונראה
שאין שורות בו ברכות הויאל
ועומד במדה. מה כתוב? כי כה
אמר ה' אליהישראל בד הקמח
לא תכללה וצפתה השמן לא
תחסר עד يوم נתת ה' גשם.

חת - כתוב תפן, מה הטעם?
משום שבעל דור לא נמצאו מי
שיזכה לזכות פמו האשה הזאת,
ועל זה כתוב תפן. אתה תפן מטר
על העולים משום שיזכה רבבה.
ובחוב בד הקמח לא כללה
וצפתה השמן לא חסר בדבר ה'
אשר דבר ביד אליהו. וכי אם
אותו קמח שעומד במדה, שהיה
מלא כף קמח, לא פסקו מפנו
ברכות משום דבר אליהו, שכתוב
בד הקמח לא תכללה, ובכתוב בד
הקמח לא כללה - משון העדרות,
אך על גב שעומד בחשבון,

דאקשער ליה משה במשונא דליילא, דכתיב
אללה פקודתי המשון משון העדרות אשר פקד
על פי משה. כדי לאו דאתעדר חשבונא על
ידע דמשה, לא יכולין איינון למעדך חשבונא,
דכתיב אשר פקד על פי משה.

פתח ואמר, (מלכים א יז) ויהי דבר יי' אל אליהו
[אליהו] לאמר קום לך צרכטה וגוי הנה
צויתי שם אשא אלמנה לבלבלך. וכי אין פקיד
לה קדשא בריך הוא. אלא עד לא ייתי
לעלמא, פקיד קדשא בריך הוא בגזירה דיליה,
לעילא על העורבים, למתי מזונא לאליהו,
ולהדייא אתה למייב ליה מזונא.

מה כתיב, (דף רכ"ב ע"א) ותאמר ח' יי'
אליהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף
קמח בפוד ומעט שמן בצפתה וגוי'. וזה הבא
מדידו הוה בההוא קמץ, דהא הוה בה מלא
כף קמח בפוד, כף הוא מדידו דיליה, ואתמי^א
דלא שריין ביה ברבן, הויאל וקאים במדה.
מה כתיב, (מלכים א יז) כי כה אמר יי' אליה
ישראל בד הקמח לא תכללה וצפתה השמן לא
תחסר עד יום נתת ה' גשם.

חת, תפן כתיב, מי טעמא. בגין דבלל דרא
לא אשתחח מאן דיזבי ליזבו כהאי
אתה, ועל דא כתיב תפן, אנת תפן מטרא על
עלמא, בגין דזוכותך סגי.

ובתו (מלכים א יז) בד הקמח לא כללה וצפתה
השמן לא חסר בדבר ביד יי' אשר דבר
ביד אליהו. וכי אם ההוא קמץ דקיעמא
במדידו, דהו מלא כף קמח, לא פסקו מגיה
ברבן בגין מה דאליהו, דכתיב בד הקמח
לא תכללה, וכתייב בד הקמח לא כללה. משון
העדות אף על גב דקיעמא בחושבונא, הויאל
ואתפקד על יד דמשה, כל שגן וכל שגן דשריין ביה ברבן. ועל דא